

РЕШЕНИЕ

№ 6266

гр. София, 24.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в публично заседание на 03.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **5486** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

1Производството е по чл.156 и сл. от ДОПК вр. с чл.17 от ЗДДФЛ.

Образувано е по жалба на М. М. А.-А., ЕГН [ЕГН], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], вх. В, ет. 1 срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22221020007374-091-001/13.09.2021г., издаден от С. Т. К. – орган, възложил ревизията, и Д. С. С. - ръководител на ревизията, в цялост вкл. за приетата за начално разполагаема сума в брой от лицето към 01.01.2014г. и наличните средства в брой към края на периода 31.12.2014г., който РА е изменен с решение №609 от 26.04.2022г. на Директора на Дирекция „ОДОП“, като установената крайна разполагаема сума в брой към 31.12.2014г. в размер на 0,00 лв., е определена на 20 697лв., а в останалата част за разполагаемата сума към 01.01.2014г. не е постановил промяна, само е посочил, че подлежи на оспорване за двете суми. Следва да се има предвид, че с оглед това, че с РА към 01.01.2014г. е прието, че РЛ разполага с 48 665,76лв. за 2014г. и е установено превишение от 2 151,35лв., поради което е направено предложение за установяване на Данък върху годишната данъчна основа по чл.17 от ЗДДФЛ за 2014г. в размер на 297,55лв.

По изложените в жалбата съображения се моли за отмяна на РА. Изразява се несъгласие с направените правните и фактически изводи в оспорения акт. Твърди се, че неправилно органите по приходите не са кредитирали становището на лицето за разполагаеманата парична сума в началото на периода. Твърди се, че самата ревизия фактически е извършена по чл.122 от ДОПК, без да се визира тази норма. Прави се довода, че неправилно не са съобразени и доходите на съпруга. С оглед изложеното се

моли да се отмени РА.

В съдебно заседание жалбоподателката поддържа жалбата си чрез адв.Д.. Претендира разноски по списък.

Ответната страна чрез юрк. Д. оспорва жалбата като неоснователна и моли да се отхвърли. Претендира юрк.възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ ГРАД КАТО СЪОБРАЗИ СТАНОВИЩАТА НА СТРАНИТЕ НАМЕРИ ЗА УСТАНОВЕНО СЛЕДНОТО:

Жалбата от 31.05.2022г. е в срок, от лице с правен интерес, допустима е, поради което следва да се разгледа по съществото ѝ.

Във връзка с гореизложеното съдът съобрази, че в производството пред ответника е установено следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) №Р-22221020007374-020-001/ 01.12.2020г., връчена на 14.12.2020г., изменена със Заповеди за изменение на заповед за възлагане на ревизия (ЗИЗВР) №Р-22221020007374-020-002/31.12.2020г. и ИР-22221020007374-020-003/12.03.2021г., издадени от С. Т. К., на длъжност началник сектор „Ревизии“ при ТД на НАП София, оправомощена със Заповед №РД-01-128/18.02.2020г. на директора на ТД на НАП София, е възложено извършването на ревизия на М. М. А.-А. за определяне на задължения за данък върху годишна данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за периода от 01.01.2014г. до 31.12.2014г. Определен е краен срок за приключване на ревизионното производство до 14.05.2021г..

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад (РД) №Р-22221020007374-092-001/28.05.2021г.. В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК ревизираното лице е подало писмено възражение срещу констатациите в РД, което е прието за неоснователно.

Ревизията приключва с РА №Р-22221020007374-091-001/13.09.2021г., издаден от С. Т. К., на длъжност началник сектор „Ревизии“ при ТД на НАП София – орган, възложил ревизията и Д. С. С., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП София – ръководител на ревизията.

Видно от разпоредителната част на РА /таблица 1/ е потвърден декларираният от ревизираното лице данък по чл. 17 от ЗДДФЛ в размер на 296,71лв..

С цел обективното установяване на факти и обстоятелства, имащи значение за определяне на данъчните задължения на ревизираното лице, в хода на ревизията са предприети процесуални действия, подробно описани в раздел II на РД.

Установени са приходите и разходите на ревизираното лице за периода. Извършен е анализ на имуществото, собственост на М. М. А.-А.. Проследено е движението на паричните средства по банковите сметки, чийто титуляр е жалбоподателката. Разгледани са получените отговори от трети лица и други институции, в това число направените вноски в капитала на търговски дружества.

С оглед извършените проверки и събраните доказателства е извършена съпоставка на получените приходи и разходи за периода от ревизираното лице.

Установено е, че жалбоподателката е местно лице по смисъла на чл. 4 от ЗДДФЛ и като такава, съгласно разпоредбата на чл. 6 от същия закон е задължено за данъци върху придобити доходи от източници в РБ и чужбина. Констатирано е, че през ревизираните периоди М. М. А.-А. е семейна и има три непълнолетни деца.

При извършена проверка в базата данни на НАП и Търговския регистър, органите по приходите са установили, че за периода в обхвата на ревизията М. М. А.-А. е

съдружник в „Х. Консулт“ ООД с ЕИК[ЕИК], регистрирано на 26.02.2013г. с капитал 4 000,00 лв. разпределен между М. М. А.-А. с 200 дяла с номинална стойност 1,00 лв. равняващи се на 200,00 лв., представляващи 5 % от капитала на дружеството и Г. Н. С., 3 800 дяла, представляващи 95 % от капитала на дружеството. Дружеството се управлява и представлява от съдружниците заедно и поотделно.

Освен това, извън ревизирия период, М. М. А.-А. е съдружник и в „Х. Инвест БГ“ ООД с ЕИК[ЕИК] и „Х. Консулт БГ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК].

С Протокол №ПФ-22221020007374-ППД-001/12.05.2021 г. са приобщени доказателствата, събрани в хода на извършена проверка за съпоставка на доходи и имущество /ПСИДФЛ/ на М. М. А.-А. за периода от 01.01.2014г. до 31.12.2018г., в това число три Искания за представяне на документи и писмени обяснения /ИПДПОЗЛ/, с които са изискани документи, писмени обяснения и данни за размера и източниците на формиране на доходите и за извършените разходи за проверяваните периоди, данни за притежавано движимо и недвижимо имущество, финансови активи, парични средства в брой, банкови сметки, вземания от трети лица, притежавани акции и дялови участия в страната и чужбина, както и получени и предоставени заеми, пътувания в чужбина, разходи за живот, почивки, развлечения и др. В отговор са предоставени документи и обяснения.

Приобщени са отговорите от всички банки в страната, оправени в хода на предходната проверка, от които е установено, че лицето е притежавало банкови сметки в РАЙФАЙЗЕН БАНК“ АД, „ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА“ АД, „УНИКРЕДИТ БУЛБАНК“ АД и „БАНКА ДСК“ АД. За целите на ревизията са анализирани извършените тегления, плащания и постъпилите суми по банковите сметки, чийто титуляр е ревизираното лице. В табличен вид, на стр. 19 от РД са изнесени данни за постъпилите и внесени суми от жалбоподателката по банковите й сметки през ревизираните периоди. Установено е, че в началото на периода по банковите сметки лицето притежава 145 358,93 лв., а към края на периода 76 461,12 лв. Констатирано е, че по банков път, от банковите сметки на лицето са извършени разходи за покупка на стоки и услуги, платени банкови такси чрез ПОС терминал общо в размер на 15 603,69 лв., които са отнесени в разходната част на съпоставката.

От базата данни на НАП е установено, че М. М. А.-А. е подала годишна данъчна декларация по реда на чл. 50 от ЗДДФЛ за 2014г., в която са декларирани получени облагаеми доходи от наем в размер на 3 296,76 лв..

Отбелязано е, че през ревизирия период на М. М. А.-А. са изплатени доходи от извънтрудови правоотношения, доходи от наем в размер на 3 296,76 лв., от „М КАР“ ООД с ЕИК[ЕИК].

Констатирано е, че за ревизираното лице са подавани данни за самоосигуряващи се лица, от осигурител „Х. Консулт“ ООД.

За проверявания период М. М. А.-А. притежава следните недвижими имоти заедно със съпруга си Х. В. А.:

- Недвижим имот, находящ се в [населено място], [улица], а именно 5,654% ид.ч. от УПИ с площ от 329 кв. м., придобит с нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот №168, том VI, рег. №10851, дело 1030 от 2008 г.

- Право на строеж на апартамент №1, от пет етажна с мансарден етаж на две нива жилищна сграда с гаражи в УПИ с площ от 329 кв. м. находящ се в [населено място], [улица], придобит с нотариален акт за покупко-продажба на строеж №142, том II, рег. №4947, дело №339/2008 г.

- Нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот №62, том III, рег. №4501, дело №456 от 23.12.2014 г., установяващ правото на собственост на Х. В. А. на недвижимите имоти в [населено място], общ. Родопи, обл. Пловдив, върху следните идеални части j от поземлен имот №00511/нива/, S от поземлен имот №005021 /нива/, S от поземлен имот №011055, S от поземлен имот №014037 /лозе/, S от поземлен имот №015019 /лозе/; S от поземлен имот №028113, S от поземлен имот №038066; S от поземлен имот №350.

- Нотариален акт за продажба на недвижим имот №67, том III, рег.№4705, дело №400/2014 г., удостоверяващ право на собственост Х. В. А. и М. М. А.-А. върху апартамент №13, находящ се в [населено място], СО, район „Т.“, [улица], закупен за сумата от 150 000,00 евро, като сумата в размер на 50 000,00 евро е платена на две части по банков път от сметката на М. М. А.-А., а сумата от 100 000,00 евро е с ипотечен кредит от сметката на Х. А..

Установен е размерът на декларираните покупки по данни от информационната система на НАП през периода 01.01.2014 г. – 31.12.2014 г., съгласно подадената информация от регистрирани по ЗДДС с данъчна основа 3 890,72 лв. и ДДС 741,97 лв.

В хода на предходната проверка, до СДВР КАТ е изпратено Искане за представяне на документи от трети лица, с оглед изследване извършените от ревизираното лице разпоредителни с моторни превозни транспортни средства /МПС/ през спорните периоди. Съгласно приложенияте от КАТ лицето не е извършвало разпоредителни сделки с МПС. Съпругът ѝ притежава автомобил марка „М.“ От банковите сметки на лицето са платени остатъчна сума от договор за лизинг и застраховки общо в размер на 4 990,00 лв., които са взети предвид в съпоставката на доходи и разходи.

От получения отговор на СДВР, отдел „Български документи за самоличност“ е установено, че липсва информация за преминавания на лицето през ГКПП на Република България.

Ревизиращите са изследвали всички източници на доходи на задълженото лице, източниците на финансиране, имущественото му състояние и направените от лицето разходи. Извършени са проверки, анализ и съпоставка между законно придобитите доходи и наличното имущество и разходите за издръжка на задълженото лице за ревизираните периоди.

Въз основа на установените и признати от ревизиращият орган доходи и разходи за периодите от 01.01.2014 г. до 31.12.2014г. е извършено хронологично проследяване движението на паричните средства. Направена е съпоставка между притежаваното имущество и направените разходи от М. М. А.-А. с размера на декларираните и/или получени от нея доходи с цел да се установи има ли недекларирани доходи за същия период.

Извършена е съпоставка между придобитите доходи и извършените разходи за ревизираната година като за целта е изготвена таблица, отразена на стр. 25-26 от РД.

В резултат на извършените процесуални действия и събраните доказателства за периодите от 01.01.2014г. до 31.12.2014г., след извършените съпоставки не е установено несъответствие между стойността на имуществото на М. М. А.-А. и направените от нея разходи и/или получени доходи.

Относно наличните парични средства в брой, ревизираното лице е декларирано разполагаема сума към 01.01.2014г. в брой 85 035,00лв. и 6 000,00евро, докато за края на периода не е посочило конкретна сума. В тази връзка жалбоподателката е представила като доказателства за посочените суми частични извлечения за изтеглени

суми от собствените си банкови сметки за периода от 2007 г., 2008 г., 2009 г. до 2013 г.. Прието е, че видно от същите, че към началото на ревизирия период общо средствата са в размер на 145 358,93 лв. и няма данни средствата да са изтеглени в края на 2013г..

Ревизиращите не са приели приложените документи за разполагаеми в брой средства в началото на ревизирия период с мотива, че не са приложени доказателства за съхранението им, както и с установените разходи за периодите преди ревизирия.

Като допълнителен аргумент е посочено, че при проверка в информационния масив на НАП е установено, че за предходните периоди на лицето са изплащани трудови възнаграждения в минимален размер и за лицето са подавани данни за самоосигуряващо се лице на минимален праг.

В резултат на това е прието, че няма как да е разполагала към 01.01.2014 г. със заявената сума. Поради това, ревизиращият екип е приел за разумно лицето да е разполагало с 48 665,76 лв., а към 31.12.2014 г. в размер на 0,00 лв. Установено е, че в началото на данъчния период (в брой и по банкови сметки) лицето разполага общо със 194 024,69 лв., постъпленията през периода са в размер на 3 074,19 лв., общо разходите през периода са 118 486,41 лв. Общо парични средства в края на данъчния период (парични средства по банкови сметки) – 76 461,12 лв.

Установено е превишение на доходите над разходите – 2 151,35 лв., поради което е направено предложение за установяване на Данък върху годишната данъчна основа по чл.17 от ЗДДФЛ за 2014г. в размер на 297,55лв..

С оглед изложеното е постановен оспорения РА.

Същият е обжалван пред Директора на Дирекция ОДОП. Той е установил, че ревизиращите органи, макар да са се позовали на ЗДДФЛ, фактически са формирали облагаема основа по чл. 122, ал. 2 от ДОПК, тъй като са съпоставили реализираните доходи с направените от лицето разходи.

Ответникът е маркирал също, че ЗДДФЛ не съдържа разпоредби, регламентиращи извършване на съпоставка между реализирани доходи и извършени разходи, както и разпоредби, регламентиращи възможността за извършване на корекции в данъчната основа при наличие на несъответствия. Ревизията може да се извърши по общия ред, когато се установят недеklarирани доходи от конкретен източник. В този случай е необходимо да се изследват вида на източника и на конкретния доход и съобразно това да се определи дължимият данък. В случаите, когато няма данни за конкретен източник на доход, останал необложен, а е установено, че лицето е разходвало повече средства от доказаните доходи, органите по приходите би следвало да приложат особения ред за определяне на данъчната основа и дължимия данък. Отбелязано е, че към момента на извършване на ревизията такива разпоредби се съдържат единствено в чл. 122 и чл. 123 от ДОПК и след като органът по приходите е пристъпил към съпоставка от подобно естество, това би означавало, че според него са налице условия за прилагане на посочените разпоредби. Това от своя страна предполага извършване на ревизия при особени случаи, като за целта е следвало да бъде спазена процедурата по чл. 124, ал. 1 от ДОПК за уведомяване на ревизираното лице. Съответно, определянето на данъчната основа за облагане с данък върху доходите за ревизирия период е следвало да се извърши след анализ на критериите, изброени в чл. 122, ал. 2, т. 1-16 от ДОПК.

На база изложеното също е установено, че нито в РД нито в РА се споменава за посочените разпоредби. Прието е, че ако в хода на ревизията е установено, че лицето е

разходвало повече средства от декларираните такива, без да е установен източникът на тези суми, органът по приходите е следвало да приложи особения ред за определяне на данъчната основа и дължимия от физическото лице данък. Ответникът е направил заключението, че този подход не е използван.

Установено е, че от събраните доказателства е видно, че от лицето е изискана информация и документи, удостоверяващи наличните парични средства в брой на лицето към 01.01.2014 г. и към 31.12.2014 г.

На база анализа на банковите сметки и движенията по тях от ответника е прието, че общо изтеглените суми на каса от жалбоподателката са в размер на 103 943,24 лв., а в същото време лицето е внесло на каса суми по своите банкови сметки общо в размер на 361 088,20 лв., т.е. внесените от М. М. А. – А. суми са в значително по-голям размер от изтеглените. С оглед изложеното ответникът е споделил становището на органите по приходите, че изтеглените в брой средства от банковите сметки от лицето не могат да обосноват наличието на достатъчно паричен ресурс, който да е внесен обратно в сметките на лицето.

Посочено е, че от представените от лицето документи и анализ на наличната информация в базата данни на НАП за предхождащите 5 /пет/ години от датата на посочените налични парични средства в брой ревизираното лице е осигурявано от работодатели/осигурители. За периода от 01.01.2008г. до 31.12.2013г. на лицето са изплатени нетни доходи от трудови правоотношения общо в размер на 20 331,71лв., а за същия период са изплатени доходи от извънтрудови правоотношения общо в размер на 8 911,87лв.

Визирано е, че през 2008г. лицето е придобило доход от продажба на недвижим имот в размер на 58 500 евро и е извършило разходи за придобиване на право на строеж и 5,654% и.ч. от УПИ в размер на 2 516,79лв.. Също, че за период от 01.01.2008г. до 31.12.2013г. са обявени продажби от регистрирани лица към ревизираното лице в размер на 61 551,09 лв.

Констатирано е, че през 2013г. лицето участва в учредяването на търговско дружество „Хими Консулт“ ООД, като размерът на внесените учредителен капитал е 9 500,00 лв.

Посочено е, че разходите по данни от НСИ – средно за лице са за 2008г. – 3 175лв., за 2009 г. – 3 247лв.; за 2010 г. – 3 204лв.; за 2011 г. – 3 429лв.; за 2012 г. – 3981лв.; за 2013 г. – 4 390лв..

В резултат на изложеното, е прието, че правилно ревизиращият екип е приел, че през периода 01.01.2008 г. – 31.12.2013г. получените нетни доходи от М. М. А. - А. в размер на 143 659,64 лв. превишават извършените от нея разходи със сумата в размер на 94 993,88 лв. Прието е, че правилно са определили налични парични средства към 01.01.2014г. в размер на **48 665,76лв.**, което

е разликата между получените доходи и извършените разходи, за които е налична информация в ИС на НАП е в размер на 48 665,76 лв..

Посочено е, че по отношение на крайно разполагаемата сума, органите по приходите са определили, че лицето разполага с 0,00 лв., като в същото време са установили превишение на получените доходи спрямо направените разходи със сумата от 2 151,35 лв. Няма пречка, именно посочената сума да бъде отнесена като крайно разполагаеми средства в брой в края на периода.

Маркирано е, че установяванията в ревизионните актове нямат задължителна доказателствена стойност по отношение на установените в тях факти, нито се ползват със сила на присъдено нещо. Те имат задължителна доказателствена сила единствено и само по отношение на установените с тях задължения за данъци и осигурителни вноски. Липсата или наличието на заявление за притежавани парични средства в брой не представляват безспорно установен факт.

В същото време, при следващи контролни производства, наличните парични средства следва да са обект на самостоятелен анализ и преценка дали задълженото лице доказва възможността да разполага със заявените суми, в т.ч. като се изследват всички относими обстоятелства за предходните няколко периода. Ревизионният акт за 2014 г. има доказателствена стойност само и единствено по отношение наличието и размера на установените с него публични задължения и периодите, за които те са установени.

С оглед изложеното с решението е констатирано, че лицето към 01.01.2014г. не разполага с 0,00 лв., както е прието в РА, а разполага с превишението на получените доходи спрямо направените разходи със сумата от 2 151,35 лв., поради което и в този смисъл е изменен РА.

В СЪДЕБНОТО ПРОИЗВОДСТВО е изслушано заключението на вещото лице К. на л.303. Видно от същото вещото лице е имало за задача да определи началното салдо на наличните парични средства /в брой и по банкови сметки/ към 01.01.2014г. със вземане предвид доходите и разходите от 01.01.2008г. до 31.12.2013г. на оспорващата и съпруга ѝ. Посочено е, че са формирани парични потоци от 2008 до 2013г. от приходите и разходите на оспорващата и тези на бившия ѝ съпруг. За последния са взети подадените ГДД по чл.50 от ЗДДФЛ за 2010,2011г., получаваното трудово възнаграждения, банковите

сметки, разходите за издръжка и живот вкл. на три непълнолетни деца от данни на НСИ от 8672лв. за 2008г и т.н... Вещото лице е приело, че в началото на периода има парични средства в брой от 12 716лв., поради което в края на 2008г. са 134 140,40лв. и няма превишение. Така за следващите години паричните средства от 2008г. са послужили за начало на 2009г., като в края й – също вещото лице не установява превишение.

Същото е и за останалите години от периода, за да се направи извода, че **към 01.01.2014г. в брой лицето има 205 660,16лв.**, а по банкови сметки 145 358,93лв..

По втория въпрос – да се изчисли към 01.12.2014г. отново по същия начин и с доходите на съпруга т.е. в режим на СИО –вещото лице е установило, че в брой са 167 008,56лв., а по банкови сметки 83 730,87лв..

Ответникът /в с.з. л.318,гръб/ е оспорил заключението като методология на изчисляване като поддържа същата такава използвана в решението на ОДОП. Посочил е, че доводите на съпруга при ревизия на ФЛ – не подлежат на включване в таблицата за приходите и разходите, защото са индивидуални, а не СИО. Тази методология е от 2015г. и е в Наръчника за извършване на ревизии и проверки на ФЛ. Допълва, че има мотиви на база анализ защо органите по приходите са приели конкретна начална сума, а не както е в СЕ –просто е включена такава към началния период.

СЪДЪТ ОТ ФАКТИЧЕСКА И ПРАВНА СТРАНА ПРИЕМА СЛЕДНОТО:

Ревизионен акт /РА/ №Р-22221020007374-091-001/13.09.2021г., е издаден от С. Т. К. – орган, възложил ревизията, и Д. С. С. - ръководител на ревизията, поради което съгласно чл.119, ал.2 от ДОПК се прави извода, че е валиден акт.

Спорът е как е следвало да се изчисли паричния поток, да се включат ли и доходите на съпруга й или само на лицето, за да се отговори коректно на въпроса какво е било началното салдо към 01.01.2014г.?

Видно от ревизионната преписка данни са събирани за РЛ-съпругата М. А. вкл. какви сметки са плащани към доставчиците - „Топлофикация“, „Софийска вода“. Установено е, че за периода е деклариран от лицето имот в район „Младост“, „К. село“, няма МПС., има жилище с гараж и в [населено място]. Доходите и разходите на съпруга не са изследвани. Видно е, че и същите имат

общ ипотечен кредит от 30.06.2017г. за 430 000лв..

Видно от отговора на СО, отдел „ОП“ при Дирекция „Общински приходи“- имотите в София са в режим на СИО.

Видно от възражението от 26.06.21г. на А. по преписката срещу РД – оспорват се изводите за това, че от страната не е прието декларираното салдо към 31.12.2013г. за парични средства в брой и банкова наличност. Твърди се, че банковата наличност е била 73 437лв. непризната, защото е била изтеглена .Сочи се, че ако е призната няма да се установи превишаване на разходите спрямо доходите с 2 151,35лв.

Видно от възражението от 27.07.21г. на А.- същата преди 2014г. е разполагала с 63 481,41евро по сметка в „УниКредит Булбанк“, които са изтеглени към м.09.2008г., декларирано е и дарение от баща й М. А. от 50 000долара през 2002г. /лекар/. Доходи от трудова дейност като барман 95-98г. по 1700долара вкл. с бакшиши. Посочено е, че могат да бъдат снети данни от конкретни ФЛ, тъй като документите са изгубени.

Видно от РД №Р-2221020007374-092 от 28.05.2021г. на л.73 папка приложение – е направена съпоставка за 2014г. на извършените от лицето разходи с доходите –лични без тези на съпруга. По отношение на паричните средства в брой- е отчетено разхода на НСИ за 1 лице от 2008г. до 2013г. и е направен извода, че доходите й от 143 659,64лв. за този период превишават разходите от 94 993,88лв. като лицето има към 01.01.2014г. 48 665лв.. Следствие на това, че към 01.01.2014г. разполага с 48 665,76лв. за 2014г. е установено превишение от 2 151,35лв., поради което е направено предложение за установяване на Данък върху годишната данъчна основа по чл.17 от ЗДДФЛ за 2014г. в размер на 297,55лв..

Идентични са констатациите и в оспорения РА.

Няма данни в РД и РА за ревизия на съпруга и към преписката не са представени подобни доказателства.

С решението на ответника - №609 от 26.04.2022г. РА е изменен само в частта за крайната разполагаема сума към 01.12.2014г. вместо 0.00лв. на 20 697,35лв..

ОТ ПРАВНА СТРАНА СЪДЪТ НАМИРА СЛЕДНОТО:

На първо място има допуснато съществено процесуално нарушение. След като се приема, че има превишаване на разходите по отношение на приходите за 2014г. е следвало да се развие производство по реда на чл.122 от ДОПК. Обстоятелство

констатирано и от ответника, че не е приложен особения ред за определяне на данъчната основа. Въпреки изложеното и неуведомяването на лицето, че ревизията ще се извърши по отношение на този особен ред – РА не е отменен. Съдът намира, че неуведомяването на това, че ревизията е по чл.122 от ДОПК е съществено процесуално нарушение. Същото е свързано с обръщане на доказателствената тежест и последиците в производството. Следва да се има предвид, че оспорващата именно за размера на средствата, с които е разполагала към 01.01.2014г.е поискала събирането на допълнителни вкл. и гласни доказателства, по отношение на които искания няма произнасяния. За тези суми ответникът е приел безрезервно, че макар да е изтеглена значителна сума, то има внесена по-голяма. Не е изследвано твърдението, че част от тези суми са останали като дарени от родственици на лицето.

По отношение на приложението на материалния закон и доводите, че разходите на съпруга респ. приходите не следва да се съобразят, съдът намира, че правилно вещото лице по СЕ в съдебното производство е направило анализ на паричния поток включвайки ги. Видно от СЕ нито към 01.01.2014г. има превишаване на разходите над приходите /за разлика от това в РА установено на 2 150,35лв./, нито към 31.12.2014г. е установена сумата от ответника на 20 697,35лв., вместо констатирана в повече от вещото лице.

Относно съпруга, безспорно е, че критериите за определяне на данъчната основа за облагането по особения ред са определени в [чл. 122, ал. 2 ДОПК](#), като т. 16 определя, че такива критерии са и други доказателства, които могат да послужат за определяне на основата. Когато ревизията е за определяне на задълженията на физическо лице от значение за определяне на данъчната основа са и приходите и разходите за издържане на домакинството. Същото е дефинирано в разпоредбата на [§ 1, т. 2 ДР ДОПК](#) и според нея "домакинството включва съпрузите, лицата, живеещи във фактическо съпружеско съжителство и техните деца и роднини, ако живеят при тях". /в този смисъл Решение № 3230 от 24.03.2015 г. на ВАС по адм. д. № 5680/2014 г., VIII о/. Съдът е запознат и с практика като тази по Решение № 10701 от 4.08.2020 г. на ВАС по адм. д. № 3927/2020 г., VIII о., че макар да има СНО РЛ може да има самостоятелни разходи, ако обаче ги декларира и това означавало признание на този факт. В конкретния случай това

не е така, не е установено разходите напр. към различните доставчици да са само на РЛ. Точно обратното логично е същите да са и на съпруга, без оглед на това кой е титуляра. Заплащането на сметките от единия от съпрузите не представлява личен и самостоятелен разход особено, когато касае посочената хипотеза. Логично е при СИО съпругът с по-високи доходи да покрива разходите, поради което игнорирането на същите, не е правилен подход, тъй като води до изкривяване на целите на данъчното облагане. Дохода като положителна величина без оглед на това, от кого е придобит, се проектира в общия бюджет и е основание за заплащане на разходите също без оглед на това кой физически ги извършва. С оглед изложеното е правилен похода, използван от вещото лице, да съобрази доходите и разходите на съпруга, а не следва да има позоваване на методиката в Наръчника за извършване на ревизии, която не е нормативен акт и не може да бъде източник на право.

Следователно жалбата е основателна и следва да се уважи в цялост, ведно с разноските на оспорващата по списък на л.360-1390,90лв.

ВОДИМ СЪДЪТ

РЕШИ:

По жалба на М. М. А.-А., ЕГН [ЕГН], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], вх. В, ет. 1

ОТМЕНЯ Ревизионен акт /РА/ №Р-22221020007374-091-001/13.09.2021г., издаден от С. Т. К. – орган, възложил ревизията, и Д. С. С. - ръководител на ревизията, изменен с Решение №609 от 26.04.2022г. на Директора на Дирекция „ОДОП“, в цялост вкл. за установената разполагаема сума към 01.01.2014г., както и за установената крайна разполагаема сума в брой към 31.12.2014г., както и за установено превишение от 2 151,35лв. и предложението за установяване на Данък върху годишната данъчна основа по чл.17 от ЗДДФЛ за 2014г. в размер на 297,55лв.

ОСЪЖДА НАП да заплати на М. М. А.-А., ЕГН [ЕГН], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], вх. В, ет. 1 –разноски по делото в размер на 1390,90лв..

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС чрез АССГ в 140дневен срок от съобщаването му. Преписи на страните.

Съдия:

